

Més d'11.200 científics alerten de l'emergència climàtica

Versión en castellano [aquí](#)

Des de la publicació el 1972 de l'informe [«The limits of growth»](#) les evidències científiques de l'emergència climàtica no han parat d'augmentar. A partir del 1979 aquestes evidències van començar a traslladar-se a cimeres polítiques; Ginebra (1979), Rio (1992), Kyoto (1997), París (2015), ... Veient la més que insuficient resposta política a la gravetat de la situació, el novembre del 2019 s'ha publicat un article firmat per més d'11.200 científics d'arreu del món en que alerten a la ciutadania i a la classe política de la gravetat de la situació.

Proposen una sèrie de mesures en diferents àmbits, totes elles de caire reformista, plantegen que cal una redistribució de la riquesa i més justícia ambiental. En fem una breu síntesi:

Energia: Cal augmentar l'eficiència i substituir els combustibles fòssils per energies renovables poc dependents del carboni, i deixar els combustibles fòssils que queden sota terra. Els països rics han d'ajudar als països més pobres en la transició cap a l'abandonament dels combustibles fòssils. Cal deixar de subvencionar els combustibles fòssils i augmentar-ne el preu per desincentivar-ne l'ús.

Natura: Protegir i restaurar els ecosistemes arreu. Frenar la pèrdua d'habitats i de biodiversitat, especialment als pocs boscos primaris que queden. Reforestar zones i generar nous boscos, en zones on ja no existeix el bosc.

Alimentació: Menjar aliments principalment basats en plantes. I reduir el consum global de carn d'animals per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle (també per millorar la salut). Això allibera terres per produir aliments per als humans i no per als animals, terres que també calen treballar amb el menor llaurat possible. A més a més cal reduir el gran malbaratament d'aliments.

Població: Cal establir el creixement de població mundial, i idealment, *decréixer*, en un marc d'integritat social. Per fer-ho es requereix una formació per a tothom, especialment per a dones, i la generalització de mesures de planificació familiar.

Economia: Necessitem una economia lliure de carboni que tingui en compte la dependència dels humans de la biosfera. Cal frenar la sobreexplotació de la natura per el creixement econòmic. Cal deixar el creixement del PIB com a indicador, i passar a altres que tinguin en compte el sosteniment dels ecosistemes i la millora del benestar humà prioritzant les necessitats bàsiques i reduint la desigualtat.

Acaben l'article amb una sèrie de conclusions entre les quals destaquen que és el moment d'actuar, que la ciutadania està començant a mobilitzar-se, que els polítics també, i que ells es posen a disposició per ajudar. També destaquen que, tot i la gravetat de la situació, la **bona notícia** és que les mesures necessàries per combatre la situació suposaran un **benestar humà molt més gran del que està proveint el sistema avui en dia**. Tot anirà millor si l'emergència climàtica i les conseqüents accions es fan quan abans, «*per sostenir la vida al planeta Terra, la nostra única casa*».

Des de *capital o vida* ens preguntem com un sistema basat en el creixement i la desigualtat pot fomentar la igualtat i la justícia climàtica. Els únics moments en que el sistema capitalista va reduir la desigualtat va ser quan els moviments populars (en aquella època sobretot el moviment obrer) era fort i l'amenaça d'una alternativa revolucionària preocupava a les elits. Per a que aquestes mesures siguin plantejables cal un moviment popular determinat a que s'han d'aplicar sí o sí (com hem vist a Amèrica del Sud, últimament), i/o un moviment revolucionari que plantegi una alternativa factible i sigui una amenaça que obligui a reduir privilegis a les elits.

Podeu descarregar l'article original (en anglès) [aquí](#).

Imatge | [Pixabay DanielleTunstall](#)